

De același autor:

Jurnalul mistic. Memorialistică

Destine învolburate. Teatru

Simfonia emoțiilor. Versuri

Magia cuvintelor. Versuri

Amăgiri și taine. Roman

Cuvinte prețioase. Versuri

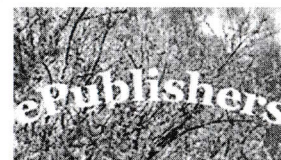
Nuvele. Proză scurtă

Și îngerii plâng. Versuri

Remus Ioan Brad

IUBIRE
NEMURITOARE

Versuri

CUPRINS

15	Când te privesc în ochi
16	Sufletele noastre...
17	Sufletul meu a devenit cuib
19	Cu gândul te țin tot timpul aproape
20	Te știi de când te-ai născut
22	În templul sufletelor rănite
23	Ca să nu le uiți
25	Omul este o picătură de apă venită din cer
26	Când tăcerea se transformă în lacrimă
27	Sufletul meu este liniștit
28	Mînunea mea cu ochii verzi
30	Uneori...
31	M-am așezat pe fotoliu, în fața unei cești cu cafea amară

33	Numai un singur pas ne desparte de o tandră îmbrățișare
34	Eternitatea melancolică a încremenit
36	Melancolie
37	Uneori... alteori...
38	Sufletul meu ținut în vise de așteptare...
39	Ai trecut grăbită pe lângă mine
41	Stau singur pe plajă
43	Vreau să te cuprind cu brațele
45	Am întrebat
47	Unui alcoolic
48	Iubito, rămâi alături de mine
50	Te-am întrebat cândva
51	Sufletul meu plin cu iubire
52	Ești mândră și pretențioasă
54	Uneori mă rățesc în mine
55	Când bărbatul și femeia se iubesc
56	Ești atât de frumoasă
57	În clipa în care te-am văzut
59	Am rămas cu nostalgica amintire a verii
61	Dă-mi mâna albă și fină să ți-o sărut

63 Rect pentru Gura ta este minunată

- 64 Este o altă primăvară
 66 Ce frumoasă ești!
 68 Hai, vino!
 69 Tânără aveai chip de zână
 70 Dacă...
 72 Cerul albastru, un imens safir
 73 Stau pe pat și privesc cum te dezbraci
 74 Zi și noapte...
 75 Imaginația este iluzorie și înșelătoare
 76 Te aștept pe pat
 77 Dacă ar fi posibil
 78 Când îmbătrânești
 79 Lasă-mă să-mi așez capul pe pieptul tău
 80 Gândurile mele
 81 Dragul meu cu chip de lut
 82 Erai frumoasă ca un splendid crin
 83 De unde vine vântul
 84 Ochii tăi, două perle vii
 85 Când au înflorit trandafirii

- 86 Vino! Să ardem în noi
 87 Viața noastră este plină de drumuri
 88 În noaptea iubirii noastre
 89 Tu nu mi-ai dat nicio speranță
 91 Toamna
 93 Ești atât de frumoasă ca o minunată floare
 95 Când iubirea și-a pus pecetea
 97 Ce faci aici?
 98 Timpul stă ascuns în noi
 100 Noaptea plângând
 101 Roba cerului albastră
 102 În sufletul meu este o mare cu valuri
 103 Vântul a devenit gelos
 104 De ce plânge sufletul tău
 105 Vântul a devenit foarte gelos
 107 Dacă sufletul tău nu mă mai iubește
 109 Ești primăvara vieții mele
 111 Dacă mi-aș putea ucide gândurile
 113 M-am îndrăgostit de o copilă
 115 De ce plângi iubita mea?

Res 116 pentru De trei zile încoace

- 117 Nu știu dacă sunt bun sau rău
 119 Tăcerea
 120 Dacă sufletul nu are strălucirea iubirii
 122 Cumpăna vieții mele
 124 Clopote legănate de vânt
 125 Rătăcesc prin timp
 127 Nu este iubire
 128 În nopțile albastre
 130 Aș vrea să-mi spui că mă iubești
 131 Femeie, ce frumos îți flutură părul
 133 Am adormit cu capul în poala visului
 134 Omul trebuie să lupte
 135 Iubito, ce dulce îți este sărutarea
 136 Alergam desculț și vesel prin ploaie
 138 Parcă este cioplită din marmură
 139 Dacă am deveni nemuritori
 140 Singurătatea este cumplită
 141 Am trecut pe lângă casa ta întâmplător
 142 Umilința, fântână adâncă, fără fund

- 144 Pământul mă atrage ca un magnet
 145 Suntem forme și culori
 147 Numai pe tine te-am iubit și încă te iubesc
 149 Iubirea nu moare, îngheață
 150 Furtuna simțurilor
 151 Pământul mă atrage ca un magnet (variantă)
 152 Roua părea că plânge și ea
 153 Buzele tale sunt dulci ca mierea
 154 Floarea cu petale albe, de nufăr
 155 Dintr-un vis frumos te-ai întrupat
 156 Floarea albă, înmiresmată
 157 Între Pământ și Dumnezeu
 159 Viața este frumoasă
 161 Sărut mâna...
 163 Caut în memoria mea
 164 În nopțile călduroase cu Lună Plină
 166 Ești rodul imaginației mele
 167 Învelită în lumina razelor de Soare strălucitoare
 169 Un țigan și o superbă fată
 171 Noi stăm pe prispa casei uimiți

Res 173 pentru Timpul a trecut ca un val...

- 175 Vulpea
- 176 Acoperă-mă cu frunze ruginite
- 177 Iubirea a ruginit ca o frunză uscată
- 178 În retina ochilor tăi îmi oglindesc chipul
- 180 Iubirea nu este mereu iubire
- 181 Am vrut să iau câteva stele din cer
- 183 Pe Spiritul Divin să nu-l dezamăgim
- 184 Sufletul Pământului se ridică din adâncuri
- 185 Poveste de iarnă
- 187 Suntem oameni, avem suflet și minte
- 189 Povestea unei fete
- 193 Nu știi când umbra ta
- 195 Într-o lacrimă
- 196 M-ai sărutat, jurând că numai eu sunt iubitul tău
- 198 Mi-ar plăcea...
- 199 Este primăvară
- 200 I-am scris iubitei pe o frunză uscată
- 201 Parcă ești o zvăpăiată și candidă copilă
- 202 Iubește-mă cum te iubești pe tine

- 203 Nu e nimic minunat fără iubire
- 204 Păsările migratoare au început să plece
- 206 Clipelor stați!
- 207 Iubita mea, ia-mă de braț că mergem pe malul lacului
- 209 Când vine moartea
- 210 Depresie
- 211 Femeia
- 212 Când Luna Plină
- 213 Te-am așteptat femeie lângă salcia bătrână
- 214 Dacă iubire nu este
- 215 Iubita mea
- 217 În arșița nopții
- 219 Când te-am văzut
- 221 În noaptea din gândurile mele
- 223 Sunt asemenea unui fulg
- 224 Lebăda neagră
- 225 Uneori
- 226 Când te desfaci în vis
- 227 Citește-mi în palmă
- 228 Ești frumoasă și palidă

Res 229 pentru Sufletul omului este un vis

- 230 Când cu patimă iubești
231 Îngerul morții...
233 De curând
235 Iluziile stau înfipite în mintea mea
236 Ce verde este verdele
237 Cutreier cu gândul
238 Ce palme moi ai!
239 Misterul are multe chipuri
240 Sunt frunză galbenă
241 Purtam măști zâmbitoare
242 Vântul insomniei
243 Viața este bătută-n cuie
244 De ce nu vrei să-ți fiu ca o soră, sau ca o fiică
245 Porțile visului sunt deschise

Când te privesc în ochi

Când te privesc în ochi,
îți văd sufletul,
măr de aur căzut în noroi;
vina este numai a ta,
nu ai știut să prețuiești
adevărata dragoste,
te-ai lăsat condusă
numai de mintea înșelătoare
și ai apreciat doar farmecul
trecător al tinereții;
te-ai înveșmântat
cu o mantie de iluzii,
crezând că acestea sunt reale.
Lacrimile nu-ți pot curăța
mărul de noroi, nici regretele.
Doar înțelepciunea mai putea să te ajute,
dacă o ascultai.

Sufletele noastre...

Sufletul tău,
mireasa sufletului meu,
împreună, cu dragoste,
au sădit copacul fericirii
ce nu poate fi doborât
de nicio furtună.
Încrederea reciprocă
le luminează calea
străjuită de câmpuri cu flori
pe care le poți vedea
numai în vis,
și întreaga lor viață pământească
seamănă cu cea din paradis.

Sufletul meu a devenit cuib

Sufletul meu a devenit cuib
pentru dragostea ta,
care îmi dă vigoare,
și m-a învățat a ierta.

Iubito, șerpilor iluziilor,
ascunși în taina sacră a viselor,
i-ai alungat cu certitudinea
că-n viața asta vei fi numai a mea.

Dacă nu ne întâlneam,
existența îmi era confuză
și-n depresie ușor cădeam,
dar acum te am ca pavăză.

Ne-am consolidat fericirea
cu încredere reciprocă
și ne-am curățat gândirea
de amăgirea echivocă.

Resp **Te iubesc și te voi iubi**

până la sfârșitul existenței mele,
noapte și zi jinduiesc și voi jindui
după mângâierile și sărutările tale.

Dacă aș putea ți-aș dărui o stea,
însă nu am cum să ajung la ea,
în fiecare zi îți ofer cu modestie o floare,
crescută sub razele unui astru, numit Soare.

Cu gândul te țin tot timpul aproape

Cu gândul te țin tot timpul aproape,
în mintea plină de iluzii și în suflet.
Când noaptea trage oblonul peste ploape
mă scufund în somnul dulce, încet,

și visez că ai trupul lângă mine,
că nu mai strâng perna la piept,
dar dimineață simt un mărăcine,
sădit în suflet de destinul nedrept.

Ai venit târziu și ai plecat devreme,
sau pașii te-au purtat azi-noapte în altă parte?
Tu nu te sperii de ploioasa vreme,
și nici de trăznetele aducătoare de moarte.

Taci. Da, și tăcerea este un răspuns.
În spatele ei adevărul stă ascuns,
însă ochii, care nu mint niciodată,
îl scot la iveală de-ndată.

Te știi de când te-ai născut

Te știi de când te-ai născut,
minune pură, Dumnezeiască,
erai așa de speriat la început,
ca nu cumva lumina să te orbească.

Dar tu încă nu vedeai,
instinctul și iubirea te ghidau,
ai fost trimis din rai,
iar îngerii, fără să știi, te vegheau.

Când ai simțit sânul mamei,
ți-ai înfipt mânuțele și gurița-n el,
de parcă te chinuia șarpele foamei
și ai supt mult, cu furie și zel.

Când ai început să vezi,
tot ce se afla în jurul tău te fascina,
dar mai ales acei ochi verzi
ai mamei, care cu drag, în brațe, te legăna.

Când ai început să vorbești,
nu-ți mai tăcea toată ziua gura,
vroiai să cunoști multe taine lumesti,
însă nu puteai ține în mână lingura.

Timpul a trecut ca pasărea în zbor,
uneori mai greu, alteori mai ușor,
dar pentru părinți ai rămas tot copilul lor,
după care sufletele sunt plin de dor.

În templul sufletelor rănite

În templul sufletelor rănite
crește un arbust care face flori albe,
fiecare suflet este învelit cu o petală,
iar parfumul florilor,
miraculos,
încearcă să le aline suferința.
Unele dintre suflete,
prin propria voință,
se vindecă singure,
însă marea majoritate dintre ele,
care și-au pierdut făclia speranței,
se afundă tot mai mult în întuneric.
Numai dragostea cauterizează rănilor sufletești
și deschide poarta spre fericire.

Ca să nu le uiți

Noaptea înveșmântată într-un voal negru,
țesut de un meșter iscusit,
se întinde deasupra mea
asemeni unei femei cu forme voluptuoase,
părul ei proaspăt vopsit,
în care luceferii sclipitori seamănă cu solzii de pește,
îmi flutură ca respirația gurii tale fierbinte
pe la colțul ochilor acoperiți cu petale de vis
și se străduiește să mă alinte.
Luna nostalgică alunecă greoi pe cerul sticlos
adună dorințe, pecetluiește taine-n morminte,
ascunde speranțe sub voalul ei luminos
și mă îndeamnă să-mi dau foc la jurăminte
fiindcă acestea au devenit de prisos;
drumul nostru s-a transformat în cerc închis
și s-a rostogolit în lanul de cuvinte
peste care a nins cu cenușa iluziilor
arse pe altarul jertfelor sfinte.
Foșnetul întunericului mătășos
îmi șoptește la ureche vorbe obscene